

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **M. S.** ,

obwinionej z art. 87 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2025 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k. kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionej,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 18 października 2024 r., sygn. akt II W 1058/24

**uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.
umarza postępowanie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 18 października 2024 r. (sygn. akt II W 1058/24) M. S. została uznana za winną zarzucanego jej czynu, polegającego na tym, że w dniu 21 kwietnia 2024 r. godz. 08:15 w G. na ul. T. prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy m-ki O. o nr rej. [...]. będąc w

stanie po użyciu alkoholu tj. 0,22 mg/1 i 0,18 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 87 § 1 k.w..

Za ten czyn Sąd wymierzył jej na podstawie art. 87 § 1 k.w. w zw. z art. 24 § 1a i 3 k.w. karę grzywny w wysokości 4.000 zł oraz na podstawie art. 87 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 k.w. orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, a także zasądził od obwinionej koszty postępowania.

Od powyższego wyroku Prokurator Generalny wniósł kasację na korzyść obwinionej M. S. , zaskarżając go w całości. Na zasadzie art. 110 § 1 k.p.w., art. 111 k.p.w., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. zarzucił orzeczeniu *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 8) k.p.w., polegające na ukaraniu obwinionej prawomocnym wyrokiem nakazowym za czyn, za popełnienie którego została już uprzednio prawomocnie ukarana wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 26 czerwca 2024 r. w sprawie o sygn. akt II W 615/24, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 104 § 1 pkt 7) k.p.w.”*

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego w całości i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8) k.p.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest zasadna i podniesiony w niej zarzut jest w pełni trafny.

Z akt sprawy, a także z treści kasacji, której załącznikiem były akta sprawy o sygn. II W 615/24, wynika jednoznacznie, że czyn przypisany obwinionej M.S. zaskarżonym wyrokiem nakazowym z dnia 18 października 2024 r. (II W 1058/24) jest tożsamy z czynem, za który obwiniona została już prawomocnie ukarana wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 26 czerwca 2024 r. (II W 615/24). Ta tożsamość czynów, przy prawomocnym zakończeniu wcześniejszego postępowania, stanowi negatywną przesłankę procesową określoną w art. 5 § 1 pkt 8) k.p.w., zakazującą prowadzenia postępowania co do tego samego czynu tej samej osoby. Prowadzenie postępowania i wydanie w takich okolicznościach wyroku nakazowego jest rażącym naruszeniem tego przepisu. Naruszenie to ma charakter bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 104 § 1 pkt 7) k.p.w.

Stwierdzone rażące naruszenie prawa miało oczywiście istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, albowiem doprowadziło do ponownego ukarania obwinionej za ten sam czyn. Wobec Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku nakazowego w całości i umorzeniu postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8) k.p.w.

[J.J.]

[a.ł.]